

- INTERVIU. Fizikos mokytoja Aida Griškienė
- Atskleista naujojo statinio paslaptis
- Paltuko istorija
- Skaitom ir mes!
- 4j
- Užburianti VŽG „Teatro savaitė“

VŽG

Balandžio pirmosios linksmybės

Daugiau nuotraukų 8 psl.

Pagaliau ilgai laukėm ir sulaukėm pavasario. Jame be Velykų, Nepriklausomybės atkūrimo dienos ar Motinos dienos yra ir balandžio pirmoji arba melagių diena. Ši diena mūsų gimnazijoje buvo paminėta linksmiai ir kiek neįprastai. Šį kartą visi buvo kviečiami į judrų, sveiką ir linksmą „Juoko ir judesio parką“. Dauguma moksleivių susižavėjo šia

idėja vien dėl to, kad tą dieną vyko tik 4 pamokos ir tie, kurie renginyje nedalyvavo, namo grįžo kur kas anksčiau negu įprastai. Dalyviams „Juoko ir judesio parke“ tikrai neteko nuobodžiauti. Save išreikšti jie galėjo įvairiose srityse: nuo protinės veiklos, kurioje buvo tikrinamas gamtos mokslų (fizikos, chemijos ir biologijos) ži-

nojimas, iki orientavimosi varžybų. Taip pat buvo ir sveikatos vertinimo punktai. Tokių vertinimo punktų buvo 10. Pavyzdžiui, „flamingo“ testas, kurio metu buvo fiksuojama, kiek sekundžių žmogus išsilaiko ant plonos metalinės sijos stovėdamas viena koja ir ištiestomis rankomis. Taip pat mokiniai galėjo išmėginti savo taiklumą žaisdami „smiginį“, pasitikrinti savo kūno masės indeksą medicinos seselės kabinate, pamatuoti savo plaučių tūrį pūsdami balioną ar fiksuodami krūtinės apimtį skurtumą įkvėpus ir iškvėpus ar atlikti psichologinį testą, skirtą nuovokai. Anaiptol tai dar ne viskas kas čia paminėta. Užduočių buvo kur kas daugiau, tačiau kam gimė ši mintis? Visą sugalvojo mūsų mokyklos prevencinė darbo grupė, sudaryta iš direktoriaus pavaduotojos S.Savickienės, socialinės pedagogės J.Burzdikienės, biologijos mokytojos J.Kadžiulienės ir kūno kultūros mokyto-

jos V.Vasilevskienės. Susirinkusioms po Velykų atostogų gimė mintis juoką susieti su judesiu ir vienu šūviu nušauti du zuikius. Visą nuodugnai apmaščiusios ir pasitarusios, jos trumpam VŽG įrengė, turiau pasakyti, tikrai įdomų ir netradicinį „Juoko ir judesio parką“.

O dabar linksmiausia dalis – nugalėtojai: taigi orientacinėse varžybose nugalėjo Gediminas Pajėda (3f klasė), Aloyzas Pusvaškis (2c klasė), Tadas Bačiūnas (3c klasė) ir Valentina Moisejeva (2b klasė). Linijinių šokių laureatai: Gintarė (3f), Viktorija (3e), Laura (3b), Saulius (1a), Šarūnė (2b). Gamtamokslių dalykų testų nugalėtojai: 3a klasė, 1f klasė, 3d ir 3c klasės. Suvoikimo testą laimėjo Artūras Gilesevičius iš 2a klasės, o prizines vietas užėmė klasės, surinkusios daugiausia taškų: I – 2c ir 3d (po 102 taškus), II – 1a (97 taškai), III – 1f (72 taškai), IV – 3b (71 taškai).

Raminta Kabelkaitė

Susitikimas su Vaidotu Žitkumi

Balandžio 10d. VŽG įvyko jau keturioliktas projekto „Drąsinkime ateitį“ vykdytojų suorganizuotas susitikimas su mokyklą baigusiais ir dabar visuomenėje gana žinomais žmonėmis. Šįsyk gimnazijoje jau antrą kartą svečiavosi „Keistuolių teatro“ aktorius Vaidotas Žitkus. Svečias trumpai prisistatė, apie save daug nepasakojė, nes pakalbėti spėjo per pirmąjį vizitą, vykusį dar

2007m. gegužės 4 d. Taigi šįsyk be didelių ceremonijų ėmėsi veiklos: įvyko greitai sėdimų vietų pakeitimai ir linksmybės gimnazijos salėje prasidėjo! Aktorius drąsiausių žiūrovų padedamas pademonstravo 4 „pratimus“, nuo kurių prasideda teatro akademijoje studijuojančiųjų kelias vaidybos meno tobulumo link.

Nukelta į 3 psl.

INTERVIU. Fizikos mokytoja Aida Griškienė

Ar visada svajojote būti mokytoja? Apie kokias profesijas galvojote?

Nevisada. Vaikystėje norėjau būti gydytoja, bet po kraupios avarijos, kurią mačiau važiuodama iš Palangos, noras išblėso, nes ilgai žiūrint į kraują pykino. Ilgai sapnavau košmarus, susijusius su tuo įvykiu, atrodė, kad aš patenku į tą avariją... Supratau, kad gydytoja būti negalėsiu. Baigusi mokyklą bandžiau įstoti į taikomąją matematiką, bet neįstojau, nes negavau siuntimo (tarybiniais laikais tokio reikėjo), nors egzaminus išlaikiau penketais (penkiabalėje sistemoje). Važiuodama namo užsukau į pedagoginį universitetą (tada dar

instituta), vieninteliame fizikos ir technologijų fakultete dar nebuvo praėjusi mandatinė priėmimo komisija, dekanas įskaitė visus išlaikytus egzaminus ir įstojau 4-u numeriu po medalininkų (dabar baigusių su pagyrimu).

Kodėl pasirinkote būtent fiziką? Girdėjau, jog esate baigusi ir chemiją.

Tikslieji mokslai man sekėsi geriausiai, o ar tai bus matematika, ar fizika, ar chemija, neturėjo didelės reikšmės (tik biologija nelabai patiko). O chemijos aš nebaigiau, tik kartu su chemikais mokiausi gamtos mokslų magistratūroje ir pakankamai gerai ją moku (tiek, kiek reikia mokant

Sveikut sveikutėliai! Atšilo oras, pakilo nuotaika... Kadangi jau užsiminiau apie gerą nuotaiką, kodėl nepasikalbėjus su Aida Griškienė? Ji visada šypsosi. Ir kaip ji taip sugeba? Girdėjau, jog per mokytojų dieną ji buvo pripažinta viena draugiškiausių pedagogių. Paklausinėjau gimnazistų, ką jie mano apie šią mokytoją:

☺ Mokytoja Griškienė yra viena geriausių mokytojų. Ji puikiai išmano savo darbą, viską gerai išaiškina, yra žmogiška, moka prajuokinti.

P.S.: Parduodu Nokia 3310.

☺ Viena geriausių mūsų klasę mokančių mokytojų. Ji turi griežtą, bet teisingą mokymo sistemą ir yra įdomus bei šiuolaikiškas žmogus. Ji draugiškai nusiteikusi mokinių atžvilgiu.

☺ Linksma ir faina mokytoja. Ji pagyvina pamokas, o to labai reikia, kad jos taptų bent kiek įdomesnės.

☺ Jos dėka fizika tapo malonesnė.

☺ Nuoširdi, miela, linksma. Jei reikia pagalbos būtinai padės. Tik labai jau greitai rašo lentoje... Nelabai spėju ir suprasti, ir rašyti vienu metu. Bet čia mano problemos, tikriausiai greitai prie to priprasiu. O, kad tokių mokytojų daugiau būtų...

Visų nuomonės labai geros. Dabar svarbu neišpuikti. :) Na, papplepėkim...

fizikos). Bet chemijos fakultete baigiau taikomuosius darbus (darbai mergaitėms), kuriuos irgi galėčiau dėstyti mokykloje, nes turiu diplomą.

Ar sunku rašyti mokiniui blogą pažymį? Ar automatiškai atliekate savo pareigą ir apie tai net negalvojate?

Kai rašau blogą pažymį, tai kartais juokauju, kad "linksminuosi", bet kiekvieną kartą išgyvenu. Pažymio nekeliu, nes visada esu už teisybę-kiek nusipelnai, tiek ir gauni. (gaila...)

Kaip Jūs mokėtės? Ar buvote drausminga mokinė, ar daugiau išdykusi?

Mokiausi gerai. Tada, kai mokiausi, buvo griežtesnė drausmė ir visi akcentuodavo pareigas-ką galima daryti, ko ne, buvo mažiau laisvės. Bet visko būdavo... Dabar mokyklose pareigos pamirštos, mokiniai žino tik teises, laisvė virsta anarchija. Gaila, kad didesnė dalis mokinių yra nesąmoningi...

Kokių pamokų nemėgote? Ar dėl to buvo kalti mokytojai?

Susitikimas su Vaidotu Žitkumi

Atkelta iš 1 psl.

Pirmiausia, 8 savanoriai buvo paprašyti susėsti poromis vienas priešais kitą ir žiūrėdami į savo partnerį turėjo apibūdinti, koks gi buvo pastarojo rytas, kaip jis pabudo, kėlėsi, kokios vyravo nuotaikos. Tai tikros fantazijos pratybos. O kaip paaiškėjo, ko jau ko, bet kūrybingumo mūsų gimnazistams tikrai netrūksta.

Antroji užduotis - drąsuliai, užsimerkt! Na, ir dabar apibūdinkite priešais sėdintį draugą. Savanoriai šiek tiek sutriko. O jūs turbūt šyptelėsite, kas čia tokio? Patys pamėginkite pasakyti, kuo šiandien vilkėjo jūsų klasės draugai, mokytojai. Ups..? Ne taip jau ir paprasta ar ne? Taigi taigi... Čia vėlgi gelbėjo fantazija, o kuri ne kuri ir pastabumas. Reikia pripažinti, kad vaikinai išties pastebi merginų papuošalus, bet savo nuomonę apie juos verčiau kartais pasilaikytų sau. Manau, reta kuri apsidžiaugtų išgirdusi, kad josios auskarai turbūt yra savos gamybos, nes atrodo nekaip.. ☺

Trečioji Vaidoto Žitkaus parodyta užduotis pareikalavo įgudimo sėlinti ir sugebėjimo jausti šalia esantį žmogų. Taigi, vienas moksleivis sėdasi ant rato viduryje pastatytos kėdės, užsimerkia. Ant žemės, po kėde, padedami raktai. Stebinčiųjų paprašoma laikytis visiškos tylos. Užduotis – rate esantys žmonės turi sugebėti nusėlinti ir paimti

raktus taip, kad ant kėdės sėdintis asmuo nepajaustų ir laiku nebakstelėtų pirštu į tavo pusę. Priešingu atveju, privalai grįžti į savo vietą ir leisti bandyti kitiems. Daugeliui pasiekti tikslą sutrukdė traškančios salės grindys išdavikės. Kitiems pagelbėjo akrobatiniai triukai ar paprasčiausias vikrumas. Šiaip ar taip pažiūrėti buvo į ką.

Ketvirtoji užduotis. Štai čia atsivėrė plati terpė pasireikšti fantazijai. Vienas asmuo lipa į sceną ir sumąstęs kokį nors veiksmą nuolatos jį kartoja. Likusieji turi sugalvoti, kaip būtų galima papildyti prieš tai ėjusio žmogaus sukurtą situaciją. Taip pamažu scenoje vaidinančiųjų daugėja ir ryškėja vientisas vaizdas. Šįsyk buvo suvaidintas darbas gamykloje ir vaizdelis parke. Pastarasis susilaukė audringo palaiškymo.

Taip įsijautę stebėjome, kas vyksta scenoje, jog net nepajutome, kaip pralėkė penkta pamoka, pertrauka... prasidėjo ir šešta... nesvarbu. Reginys to vertas. Tikrai. Taigi nuoširdi padėka vietoje nenustygstančiam ir išties kūrybingam svečiui už taiklias pastabas, patarimus bei puikiai praleistą laiką. Spaudžiu dešinę visiems, kurie nepabūgo lipti į sceną ir kūrė smagias situacijas. Na, o likusiems (tarp jų ir sau) linkiu daugiau kūrybiškumo ir drąsos. Iki kitų susitikimų! ☺

Vitalija Slušnytė

Nemėgau anglų kalbos, nes dažnai keitėsi mokytojai, aš jos taip ir neišmokau. Dar nepatiko geografija, nes kiekvieną pamoką braižydavome lenteles, kurių prasmės taip ir nesupratau, tik nagrinėti žemėlapius patikdavo. Istorijos irgi nemėgau, nes negalėjau išiminti datų (nors daug formulių ir konstantų moku mintinai). Bet mokytojai nekalti, kad man labiau patiko skaičiuoti.

Su kuo dažniau bendraudavote: su berniukais ar su mergaitėmis?

Su berniukais, nes jie arba draugauja, arba ne, mažiau intrigų ir pavydo.

Kaip Jums pavyksta išsaugoti gerą nuotaiką ir šypseną veide?

Aš į viską stengiuosi žiūrėti teigiamai, nors esu gan sunkaus charakterio: labai impulsyvi, tokių žmonių kaip aš, daug kas nemėgsta (Nesąmonė! Mes Jus mėgstame!), nes aš kovoju už teisybę, turiu savo nuomonę, kuri ne visada visiems priimtina. Myliu vaikus, todėl ir dirbu šį darbą. (Mes irgi Jus mylime)

Girdėjau, jog priklausote mokytojų tarybai. Ką ten veikiate?

Taip, priklausau. Atstovauju mokytojams. Svarstome įvairius planus, programas, tvirtiname naujas taisykles...

Kaip manote, ar mokytojas turi būti griežtas,

bet teisingas, ar kartais nusizengiantis taisyklėms mokinio naudai?

Aš stengiuosi dirbti taip, kaip norėčiau, kad dirbtų su mano vaiku. Mokytojas turi suderinti viską: jis turi būti ir draugiškas, ir griežtas, ir linksmas, svarbiausia, kad visiems mokiniams vienodas. Dar jis turi būtinai laikytis duoto žodžio.

O dabar porą "lengvesnių" klausimų...

Ką veikiate laisvalaikiu?

Kai turiu laisvo laiko, ištiesusi kojas guliu ant savo mėgstamos sofos ir žiūriu teliką. Dažnai taip užmiegu, nes miego man visada trūksta...

Ar mėgstate klausytis muzikos? Kokios?

Nesiklausau muzikos, nebent mašinoje. Mėgstu rusišką, nes ji pakeilia nuotaiką. Lietuviškų dainų tekstai tragiški, o užsienietišku neklausau, nes nesuprantu, apie ką dainuoja (nebent jaunystės dainas). Mūsų namuose visada ramu (jei sūnus klausosi muzikos, tai savo kambaryje). Man triukšmo pakanka ir mokykloje.

Ačiū už nuoširdžius atsakymus. Likite tokia, kokia esate, ir mylės jus Vilniaus Žirmūnų gimnazija! Sėkmės! :)

Kotryna Šeduikytė

Atskleista naujojo statinio paslaptis

Vieta – VŽG, I aukštas, kairysis koridorius.

Laikas – 2008m. pavasaris, kovo pabaiga-balandis.

Objektas →

Gandai – gimnazistai fantazija nesiskundžia. Neva tai papildoma klasė, kankinimo patalpa, asmeninis kažkieno kabinetas ir pan.

Realybė

Visą tiesą apie naująjį statinį sutiko papasakoti VŽG direktoriaus pavaduotojas ūkio reikalams Vincas Karčauskas.

Taigi tas naujasis statinys pirmame aukšte – rūbinė visoms klasėms?

Taip.

Kodėl jūs nusprendėte, kad reikia padaryti vieną bendrą rūbinę?

Dėl to, kad atimtumėm „kozirus“ iš tų moksleivių, kurie sako, kad rūbinės toli, kad rūbininkių nėra vietoje ir t.t. Čia rūbininkė visada bus vietoje, čia bus pirmame aukšte.

O kam atiteks patalpos, kurios dabar priklauso rūbinei?

Bus atiduotos valytojoms, nes jos šiuo metu neturi kur persirengti, neturi kur laikyti savo darbo įrankių.

O kiek bus darbuotojų rūbinėje?

Rūbinikės bus dvi.

Ir 800 moksleivių...?

Taip. 800-ams moksleivių. Ateis, kaip ir dabar ateina padėti valytojos. Rytą priimti, vakare atiduoti rūbus.

Tačiau juk bus grūstys... Pirmas aukštas. Daugybė žmonių.

Kodėl turi būti grūstys? Jeigu žmonės teatre sugeba tvarkingai susitvarkyti, o ten kartais ir daugiau žmonių susirenka vienu metu, kadangi spektaklis pasibaigia vienu metu, o pas mus pamokos nesibaigia

vienu metu.

Bet čia moksleiviai. Kultūros trūksta.

Aš manau, kad kultūros reikia mokytis ir reikia stengtis.

O jūs nemanote, kad vis vien iš koridoriaus sklīs šioks toks šurmulyš ir trukdys mokytojams, kurie ten dirba?

Manau, kad ne. Kadangi ten praktiškai trys kabinetai.

Bet jau dabar, kol dar tik viską tvarko, per pamokas, vykstančias pirmo aukšto kabinetuose, kartais būna sunku dirbti.

Mes tą patį galim sakyti, kai rūbinė antram arba trečiam aukšte. Tai dabar trukdo bent 4 mokytojams.

Bet visi mokiniai išsiskirsto. O dabar visa banda eis prie vienos rūbinės.

Aš čia nematau problemos.

Toji rūbinė veiks nuo rugsėjo mėnesio?

Taip.

O kas nusprendė, kad reikia bendros rūbinės?

Administracija.

Na, įdomus šis sprendimas.

Aš manau. Jūs, aišku, mokėtės VŽG, tai kito varianto ir nežinot. O čia yra gal vienintelė mokykla Vilniaus mieste, kurioje taip išdėstytos rūbinės. Šiaip nė vienoje mokykloje nėra taip, visur rūbinės yra vienoje vietoje.

O kaip toji populiarioji pavaduotojos frazė, kad VŽG yra

atskira respublika ir nesvarbu, kaip kiti gyvena?

Matai, populiarią frazę reikia taikyti su protu, ne kitaip. Aš galiu paaiškinti, kaip atsirado šitos rūbinės. Kai 1967m. pastatė mokyklą ir rugsėjo 1-ąją susirinko moksleiviai, buvo apsižiūrėta, kad mokykloje iš viso nėra rūbinių. Jos nesuprojektuotos. Ir tada skubos tvarka buvo pastatytos tos rūbinės koridoriaus kampuose. O darbuotojams tose rūbinėse ir tais laikais etatų nebuvo. Matot, galima taip galvoti, kad ėmė direktorius ir susigalvojo, bet viskas juk yra paremta kažkokia logika.

Tai, be abejo, kad yra. Juk niekas taip iš niekur nieko nesumažsto...

Dar vienas dalykas, mes gal ir būtumėm kentėję ir toliau, ieškoję kitokių sprendimų valytojoms, jeigu moksleiviai normaliai elgtųsi ir savo pasiaiškinimuose nerašytų: „nebuvo rūbininkės, nebuvo rūbininkės“. Dabar šito kozirio nebus. Bus rūbininkės visą laiką. Jeigu viena išėjo į tualetą, kita liko rūbinėje. Ir tada niekas negalės pasakyti, kad rūbininkės nebuvo.

Tai čia viskas praktiškai vien dėl to karo su moksleiviais, kad jie mėto striukes kur paupuola?

Taip taip...Na, čia ne vien dėl to karo, bet vienas iš faktorių, kuris perpildė kantrybę.

Jūs manote, kad tai bus geresnis variantas nei yra dabar?

Taip. Nes šiuo metu geresnio mes tikrai neturim.

Taigi nuo rugsėjo 1-osios visi gimnazijos moksleiviai savo viršutinius rūbus kabins pirmame aukšte įrengtoje bendroje rūbinėje. Tačiau neišsigąskite, viskas, rodos, bus ne taip ir blogai... Toje aklinoje „sienoje“, kuri dabar rūpestingai saugo koridorių nuo užklydusio saulės spindulėlio, bus išpjauti keturi langai: pirmas – pirmokams, antras – antrokams ir t.t. O visa bendra rūbinės erdvė padalinta į keturias dalis. Tad kiekviena mokinių karta turės būtent jiems skirtą vietą, kad nereikėtų kas kart blaškytis po visą rūbinę ir ieškoti. Tiesiog visi žinos, jog štai šie 250 numeriukai skirti pirmokams, kiti 250 - antrokams ir t.t.

Štai toks gimnazijos administracijos sprendimas, štai tokie planai. Dabar belieka sulaukti kitų mokslo metų ir tikėtis, jog mokyklos senbuviai pakankamai kultūringi, o būsimoji pirmokai nebus pernelyg karingi ir aukų prie bendros rūbinės nebus daug.☺

Vitalija Šlušnytė

Skaitom ir mes!

Paltuko istorija

Iš pasiaiškavimo: Vasario x dieną nebuvo pamokose, (dėl ligos) tik po pamokų atėjau parašyti fizikos kontrolinio, savo paltą palikęs ant palangės, tik po kontrolinio išėjęs iš kabineto rimtai išsigandau, kažkoks nevidonas paėmė mano paltą. Nuėjęs pasiskųsti rūbininkei, ši iškart pasiūlė eiti į ūkvedžio kabinetą. Pakeliui pamačiau dar vieną striukę ant palangės, kuri irgi buvo konfiskuota, ūkvedžio! Supratęs kas vagia striukes, sekiau paskui ir užmezgiau pokalbį, supratau, kad mainais į paltą, (su temperatūra) turiu mokykloje būti iki 15:30 ir rašyti pasiaiškinimą kodėl (kaip supratau) mano paltas buvo ant palangės, ne ant rūbinės kabliuko. O jis ten buvo todėl, kad niekas neužsiminė, jog ji ten „negali“ būti. Būčiau žinojęs, kad jas be priežasties savinasi kiti, nieku gyvu nebūčiau ten jos palikęs. Užtat dabar žinosiu, tik rūbininkės saugo striukes, paltus (ir kartais lietsargius) nuo blogų žmonių rankų.

Kalba netaisyta. (Red. past.)

Skaitymas žmogui suteikia galimybę pažinti, ugdo jį estetiškai, skiepija moralines vertybes ir gyvenimo džiaugsmą. Kai kas knygas renka pagal tai, kokios tuo metu yra „ant bangos“, kitiems geriau atsiversti seną, bet patikrintą kūrinių. Paremčiau mūsų gimnazijos moksleivių apklausos apie tai, ką skaito jie, ataskaitą.

Didžioji dalis gimnazistų šiuo metu skaito tai, kas yra privaloma jų kurse. Pavyzdžiui, pirmokai gilinasi į Antano Baranausko „Anykščių šilelį“, trečiojai į Vinco Krėvės-Mickevičiaus istorinę dramą „Skirgailą“. Bet, dėkui Dievui, daugelis privalomais perskaityti kūriniais neapsiriboja. Pakalbinusi moksleivius, sužinojau tai, kad nemaža jų dalis šiuo metu yra dideli Dž. Irvingo kūrybos mėgėjai, skaitantys tokius jo kūrinius kaip „Pasaulis pagal Garpą“, „Sidro namų taisyklės“, „Cirko sūnus“. Taipogi atsiliepė ir tie, kurie domisi detektyvais ir dėl to gerbia „detektyvų karaliene“ tituluojamos Agatos Christie kūrinius, ypač lengvai skaitomus: „Ir tada nebeliko nė vieno“, „Laikrodžiai“ ir kitus. Nustebino tai, kad mūsų tarpe yra tokių, kurie neabejingi ir literatūros kritikai, atsirado skaitančių A. Nykos-Niliūno „Temas ir variaci-

jas”, viena moksleivė net ryžtasi skaityti tokį kūrinių kaip Lenino raštus. Kiti, o ypač kalbinti vaikinai, domisi siaubo romanais ir S. Kingo kūrinius skaito visus iš eilės. Išskirčiau net pasaulio siaubo romanų kritikų vienu geriausiu jo kūriniu tituluojamą „Rūką“, kuris netgi ne taip jau seniai pasiekė ir kino teatrų ekranus. Man pačiai teko žiūrėti šį filmą, ir, nors siaubofantastikos nemėgstu, tačiau savo psichologija jis paliko nemenką įspūdį. Toliau kalbant apie mūsų moksleivių domėjimąsi literatūra, taip pat pasiklausinėjau, kokią periodinę spaudą (laikraščius, žurnalus) jie skaito. Na, atsakymai buvo tokie, kurių maždaug ir tikėjaisi labai įvairūs. Merginos domisi karščiausiomis mados naujienomis, žinomų žmonių gyvenimo peripetijomis ir skaito „Panelę“, „Cosmopolitan“ ir panašiai, vaikinukai dievina kompiuteriją

ir jų mėgiami žurnalai susieti su ja, tarkim, „PC-World“, „Kompiuterija“, kiti labiau suinteresuoti automobilių naujovėmis ir sklaido „Auto klasės“, „Auto-moto“ žurnalų puslapius. Aš pati asmeniškai labai mėgstu versiti šeštadienio „Lietuvos rytą“, nes iš šio laikraščio galima gauti viską iš karto - tiek naujienas apie įvykius Lietuvoje ir pasaulyje, tiek sporto apžvalgas, gyvenimo būdo istorijas, straipsnius apie kultūrą ir informacijos pasisemti visai ateinančiai savaitei ☺

Tai tiek, mielieji, apie mūsų moksleivių skaitymą. Manau, įsitikinsite, jog galime savim didžiuotis, atrasdami valandžiukę - kitą ne tik mokykliniam vadovėliui, bet ir literatūriniam kūriniui. ☺

Aistė Lingytė

**Klasės auklėtoja – Danutė Budvytienė,
Klasės seniūnė – Dalia Stasiulytė,
Iš viso mokinių – 24, merginų – 18, vaikinių – 6.**

Apie juos...

Tai paskutinė, bet anaipatol neprasčiausia abiturientų klasė, su kuria noriu šiomet jus supažindinti. Taigi skaitykite ir mokykitės, kaip turėtumėte elgtis, jog paskutiniais metais mokykloje iš mokytojų išgirstumėte tą nepaprastą žodelį „myliu“. Nes per dvejus mokslo metus (būtent tiek laiko pažindinu jus su abiturientais) pirmą kartą teko išgirsti, kad mokytojos myli savo mokinius...

Tad pradėkim. Kaip teigia auklėtoja, lietuvių kalbos mokytoja, Danutė Budvytienė, 4i yra humanitarinė klasė, nors giliai širdyje šie 24 žmonės nėra tikri humanitarai, jie tiesiog bėgo nuo tikslųjų mokslų. Ir taip jau nutiko, kad į kolektyvą susirinko

labai šiltos ir kūrybingos asmenybės. Būtent dėl šių savybių, auklėtojos manymu, jie taip mėgsta vėluoti į pamokas. Ir tai ne vienintelė jų yda. Danutė Budvytienė: „Jie mėgsta pažadėti daugiau, negu gali padaryti.“ Mokosi taip pat vidutiniškai. Vis dėlto auklėtoja džiaugiasi šių 24 žmogeliukų draugija: „Man atmintyje labiausiai išliks jų nuoširdumas ir šiltumas. Jie man labai patinka. Ir aš galiu pasakyti, kad juos visus myliu. Aš jiems tai sakiau vieną kartą. Nors ne taip ir dažnai kalbu tokius dalykus.“ Mokytoja su šypsena veide prisimena auklėtinių pasveikinimą jubiliejaus proga: „Man labai malonu, kad jie ne kažkokią dovaną pirkė, o sugalvojo tiesiog jaunatviškai pasveikinti.

Balionais papuošė klasę, nupirko tortą ir pasakė nuoširdžių žodžių. Tokio pasveikinimo niekada nepamiršiu. Man tai buvo labai malonu. Svarbiausia, kad aš tikiu jų nuoširdumu. Jei netikėčiau, tai man tie žodžiai nieko nereikštų.“ Na, auklėtojos neretai mėgsta išgirti savo globojamus mokinius labiau negu šie nusipelnė. Tačiau ši sykį Danutė Budvytienė nė kiek neapsiriko. Istorijos mokytoja Rasa Šilinskienė, paklausta apie 4i, kaip mat puolė girti šią klasę: „Uoj, tai labai fantastiški vaikai. Mes su jais randam bendrą kalbą, vieni kitus suprantame. Jie turi humoro jausmą, yra labai paprasti, geri, nuoširdūs žmonės ir aš juos tikrai labai myliu ir gerbiu. Simpatijas jie

užsitarnauja ne žiniomis, jų sėkmė - nuoširdus, paprastas bendravimas. Ir aš tikiu, kad jie ne vaidina, kad yra tokie žmonės iš tikrųjų.“

.....
Nenumaldomai artėja ta akimirka, kuomet užversite gimnazijos duris ir patrauksite kiekvienas savo gyvenimo keliu. Tad kai bus nepakeliamai sunku, prisiminkite, kad kažkur yra žmogus, kuris tiki kiekvienu iš Jūsų ir kad pasistengę galite pasiekti viską, ko trokštate.. Auklėtoja Danutė Budvytienė: „Aš esu absoliučiai tikra, kad nesvarbu, kokius jie turi balus, kaip pavyks išlaikyti egzaminus, kur pasiseks įstoti, aš tikrai žinau, kad yra tokia specialybė, tokia darbovietė, skirta kiekvienam jų. Ir kai jie suras sau vietą, bus laimingi. Aš tikrai manau, kad taip ir bus.“

Vitalija Slušnytė

Užburianti VŽG „Teatro savaitė“

Po ilgų diskusijų ir nesusipratimų, po ilgų ir darbinių pavasario atostogų praėjus kelioms savaitėms, it pirmasis pavasarinis griautinis VŽG sienas sudrebino „Teatro savaitė“ – organizuota senatorės Elingos Noreikaitės. Pati organizatorė teigia, kad šio renginio tikslas buvo galimybę kiekvienam kasdienybę išgyventi scenoje.

Organizatorė pateikė septynias žaismingas, kiek abstraktokas, daugeliui galbūt kvailas temas, pagal kurias klasėms reikėjo paruošti trumpus vaidinimus. Populiariausia tema tapo – „Raudonoji knyga“. Ją inscenizavo keturios iš devynių klasių. Dalyvavimas buvo privalomas visiems, tačiau daugelis sudvejojo ir nesiryžo savęs parodyti mokyklos scenoje. Atsirado tik devynios drašulės klasės.

Balandžio 7-11 dienos – „Teatro savaitės“ šurmilio mokykloje laikas. Visas laikotarpis buvo padalytas taip, kad pradėdant nuo antradienio per ilgasias pertraukas VŽG aktų salėje buvo parodoma po tris spektakliukus, kurių kiekvienas buvo savotiškai profesionalus ir reikalavęs žiūrovų dėmesio. Jo tikrai netrūko. Tik nuskambėjus

skambučiui VŽG'iečiai bėgte bėgo į aktų salę pasižiūrėti pasirodymų.

„Teatro savaitė“ – savotiška prevencinė akcija. Juk daugelis pamename laikus, kai pernai, visą savaitę, per pertraukas, žiūrėjome populiarųjį animacinį filmuką „Simpsonai“. Taip bandėme pažaboti rūkymo problemą mokykloje. Ir mums pavyko, nes bent tą savaitę rūkančiųjų skaičius ženkliai sumažėjo.

„Teatro savaitės“ scenoje galėjome stebėti žinias (1G), palaidūnės žmonos nuotykius (1A), mokytojų parodijavimą (2E), „barako“ gyvenimą (2C), biologijos pamoką, kurioje pristatytos trys vaikinų rūšys (2F), detektyvinę 3A klasės istoriją, šeimos gyvenimo tendencijas (1E), miegančiojo gražuolio istoriją (3D) ir vaikinų ir merginų santykius (3B).

Kompetentingai komisijai, stebėjusiai visus pasirodymus, teko sunkus uždavinys – išrinkti laimėtojus. VŽG eilinį kartą pasirodė kaip draugiška ir labai aukšto lygio pasirodymus parengianti mokykla, nes trečiąja, prizine vieta dalijosi visi dalyvavę spektakliai, išskyrus 3B, laimėjusią antrąją, ir 1E, laimėjusią pirmąją vietą.

Tiek 1E, tiek 3B gavo pakvietimus apsilankyti būlingoje „Po Ogmina“. Taip pat visi dalyviai gavo padėkos raštus ir daug gražių žodžių, visokiausių liaupsų apie pasirodymus.

Taigi, šiek tiek apie laimėtojus.

1E klasės pasirodymo siužetas gan kasdieniškas. Jis – šeimos vyras, ji – šeimos moteris. Tačiau net tokiems tipiniams personažams iškyla problemų ir konfliktų. VŽG scena tapo tikros psichologės (akt. Goda Giedraitytė) kabinetu, kur šeimos galva (akt. Jūratė Radžiūnaitė) ir gražuolė žmona (akt. Julija Balkūnaitė) aiškinasi savo problemas.

Tuo tarpu 3B klasės pasirodymas trumpas ir aiškus. Mokiniai išsiskyrė originalia idėja ir savitu požiūriu į abiejų lyčių – vaikinų ir merginų – santykius, juos interpretuodami lazdos motyvu.

Ypatinga diena buvo ketvirtadienis. Negana to, kad kaip įprastai pasirodė trys klasės, tačiau mūsų mokyklą aplankė „Keistuolių teatro“ aktorius Vaidotas Žitkus, kurį į mūsų mokyklą pasikvietė rusų kalbos mokytoja Lidija Sosunova. Svečias visą

pamoką bendravo su malsuoliais.

Penktadienis – finalinė „Teatro savaitės“ diena, kurios metu po pamokų ne tik paskelbti laureatai, tačiau teatro mokytoja Raimonda Medešienė parėngė ir parodė teatro improvizacijų šou „Pagauk kampą“, kurio metu mūsų mokykloje pasirodė ne tik VŽG'iečiai, tačiau ir svečiai iš Simono Stanevičiaus mokyklos.

Taigi „Teatro savaitė“ baigėsi, jos atgarsiai dar sklando po gimnaziją. Renginys tikrai vykęs ir svarbus. Viliuosi, kad tai taps mokyklos tradicija ir kitąmet klasėms vėl teks plušėti ruošiant dar profesionalesnius, dar labiau apgalvotus, dar išpūdingesnius ir ryškesnius vaidinimus. O dabar nemiegokite ir suskubkite kurti filmukų naujam VŽG konkursui „Video vasara“, kuris numaldomai artėja, jau gegužės 26-30 dienomis. Registracija iki gegužės 18 d.

Edgaras Katinas

Nuotraukas iš teatro savaitės galite rasti 8 puslapyje. (Red. past.)

VŽG laikraštis:
Jolanta Burzdikiene
Zita Jackūnienė
Aistė Lingytė
Vitalija Šlušnytė
Rusnė Kriaučiūnaitė
Raminta Kabelkaitė
Rūta Kuzmickaitė
Radvilė Bajelytė
Kotryna Šeduikytė
Kazimieras Celiešius

Elektroninę laikraščio versiją galite rasti adresu:

www.vzg.lt

Turi idėjų straipsniui? Nori aprašyti savo mylimiausią mokytoją, talentingą klasioką ar šiaip šiltą žmogų? O galbūt matai problemų, į kurias reikėtų atkreipti VŽG visuomenės dėmesį? Rašyk laikraščiu: laikrastis@vzg.lt

MUS REMIA VILNIAUS ŽIRMŪNŲ
GIMNAZIJOS RĖMIMO FONDAS

VŽG laikraštis
2008 m. balandis
6/13 numeris

VŽG
Balandis

TEATRO SAVAITĖ

SVEIKATINGUMO DIENA

GERIAUSIOS MOKYTOJŲ MINTYS

Tais laikais klestėjo kieti vyrukai: pliki, be smegenų, be vingių.

☺☺☺

Tai va, kad buvo ir įdomesnių dalykų už paskaitas.

☺☺☺

Manęs klausė labai protingas vaikas, tik nesupratau, ko klausia.

☺☺☺

Ko jūs norit, ten vunderkindai sėdi, tai ne jūs - pusė velnio.

☺☺☺

Lietuvių pamoka. Mokytoja praneša, kad pradėsime dalyvių kirčiavimą. Klasė pradeda dejuoti, pasigirsta: „O Dieve!“.

Mokytoja:

- Dievas jūsų nuo dalyvių neišgelbės!

Kita pamoka. Būdinių kirčiavimas. Mokytoja liepia vienam mokiniui išvardinti viską kas įmanomą apie būdinį. Tas mekena, mekena ir nieko neišmekena.

Mokytoja:

- Iš tiesų, kas per žvėris tas Būdinys?

☺☺☺

Pirma pamoka, lauke pasigirsta 'bumčikas'. Mokytoja eina link lango:

- Jau kai aš išlįsiu žvėries pavidalu... – žvilgteri, - Vėl tas nupušęs baltas golfas.

☺☺☺

Mokinys vėluoja į pamoką:

- Atsiprašau, kad vėluoju, neišgirdau skambučio.. Mokytojas:

- -Aš tau kaip suskambsiu, tai tu ir kabineto durų nerasi.

☺☺☺

Mokinys pažvelgė pro langą, priėjo mokytoja ir sako:

- Tu ir tokio darbo neturėsi.

☺☺☺

Mokytoja (kai mokinys nemokėjo premjero nuo ministro pirmininko atskirti):

- Nu gėėėėda, Klaidas, pazooooooras vyyyyysiškas ...

☺☺☺

Mokytoja:

- Atsiminkite, kad visur yra trys dydžiai. Pavyzdžiui ... Stovi vyrai prie alaus. Tai va jums trys dydžiai:

1) kokia kaina; 2) kiek imsini; 3) kokia bendra suma. O vat tada jau krapštom centus.

☺☺☺

Pristatinėjamos darbo saugos taisyklės:

- Nesimėtyti įrankiais, ruošiniais, medžiagomis ... Na, mėtytis galima, tik jeigu mes tai darom visi kartu.

VIDEO

VASARA '08

REIKALAVIMAI DALYVIAMS:

- „Video vasaroje“ dalyvaujantis kūrinys negali trukti ilgiau kaip 7 minutes;
- dalyvaujantys konkurse savo projektą turi užregistruoti iki š.m. **gegužės 18 d. 24 val.**, išsiųsdami paraišką adresu senatas@vzg.lt;
- konkurso nugalėtojus rinks kompetentinga komisija, kuri taip pat išrinks visų nominacijų laimėtojus;
- kiekviename filmuke privalo būti kadrai, pristatantys aktorius (t.y. nurodantys tikruosius jų vardus ir pavardes). Tai turi būti padaryta taip, kad komisija galėtų susieti aktoriaus suvaidintą personažą su pačiu aktoriumi. Jeigu nėra įvykdomas šis reikalavimas, aktoriai nepretenduoja į geriausio aktoriaus/-ės nominaciją.
- filmukai bus rodomi **gegužės 26-30 dienomis**, per pertraukas ar po pamokų;
- **gegužės 30 d.**, vakare, konkursą vainikuos iškilmingi apdovanojimai, kurių metu bus paskelbti visi nugalėtojai;
- apdovanojimų metu tiek žiūrovai, tiek pretendentai į prizus, privalo atrodyti iškilmingai, t.y. privalomas puošnumas (dress code: „black tie“ arba kažkas panašaus).

NOMINACIJOS

- ☞ Geriausias filmas
- ☞ Didysis prizas
- ☞ Geriausia aktorė
- ☞ Geriausias aktorius
- ☞ Geriausia režisūra
- ☞ Geriausias scenarijus
- ☞ Geriausias garso takelis
- ☞ Geriausia ekrano pora

Taigi, suskubkite pradėti kurti filmukus. Atminkite, kad savo projektą privalote užregistruoti senatas@vzg.lt iki **gegužės 18 dienos**. O dabar sėkmės darbe ir sekite senato stendą bei kitas informavimo priemones.